

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 10 ар. (20 кор.)
на пів року . . . 5 ар. (10 кор.)
на чверть року . . . 2-50 ар. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирнеш ми очи і душу ми вирнеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о год. 6-ій пополудни.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровського (Хорунцини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня авізаційні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Слівце правди краківському „Czas-ови“.

(+) З нагоди розправи над наглим внесеном п. Романчука про неправильности при останних соймових виборах в Галичині вступив «Czas» неначе на катедру, що би з тої вижини проречи свої менторські замітки на адресу також посла Барвіньського. Але хоч запевняє, що він не вагав ся ніколи і свому народови mówić prawdę bardzo gorzkie і przukre і так само хоче поступати і супроти руских провідників, мимо того в своїх выводах і докорах зовсім розминає ся правдою.

Ментор краківський покликуює ся на Руслана і впевняє, що там вичитував статі доказуючі, що наколи руский селянин є убогий, то дятого, що не хоче працювати, а наколи Русини стало проживають всяку боротьбу з Поляками, то дятого, що нині на ніяким полі з ними міряти ся не можуть. Отже супроти такого запевнюваня жалуємо дуже, що «Czas» не навів тих статей, бодай виїмак з тих статей, котрі би піддержували єго запевнюваня. Ми нераз виказували наші народні хиби і недостачі, бажаючи тим вплинути на їх поправу, бо всяке покриванє народних хиб і недостач уважаємо шкідливим для успішного розвитку руского народу. Однак сего не докаже нам Czas, мовби то Руслан бачив причини біди руского селянина в єго лінивстві, бо причини сего убожества є ріжнородні, і вчасти й ліниство є впливовим сих иньших причин, що доведуть руского селянина до фаталізму. Так само і причини безуспішности боротьби Русинів з Поляками треба деінде глядіти, як се нібито Czas виснував собі з Руслана. Вже шмерлінгівска конституція і все, що з нею вяже ся і в дальших консеквенциях за нею пішло, надано перевагу Полякам в Галичині. Нагадаємо тут один факт, котрий досадно ілюструє, що й Поляки не відразу так станули на власні ноги, як нині їм здає ся, а стало ся се переогодом. От коли прим. в 1867. р. заведено польський язык викладний в середних школах, показало ся, що нема навіть шкільних книжок польських і покійний книгар Вільд зібрав на власну руку громадку людей, котрі так сказати-б «на коліні» виготовляли переклади учебників з німецької мови на польску. Колиж Русини, опісля домагали ся руских гімназий, тикано їм в очи, що не мають шкільних книжок!

Так само й тепер звертає ся Czas проти п. Барвіньського, що він буде домагати ся руского університету, choć jako Członek Rady szkolnej wie, że Rusini nawet nauczycieli gimnazjalnych dość nie mają. Очевидно буде домагати ся п. Барвіньський руского університету, але не р о к а з у, як думає Czas, лише з переконаня, бо руский нарід має право домагати ся для культурного розвитку свого огнища найвисшої освіти, бо знає, що недостача гімназияльних учителів є не лише по сто-

роні Русинів, але так само не стає їх і польским гімназиям, в котрих многи Русини сповняють учительські обовязки, бо не можна їх заступити польскими.

Дуже помилив ся Czas, коли повтарає байку, нібито русей profesorowie uniwersytetu we Lwowie, którzy rozpoczęli wykłady po rusku, przechodzili rychło do wykładów polskich, що би мати більше як трех слухачів. Се стало ся не рускому професорови, але д-рови Доліньському, котрого хотів правничий виділ накинути на руску катедру по проф. Ол. Огоновским і др. Доліньський пробував калічити по руски, однак коли сей експеримент не вдав ся, бо ніхто з Русинів не вписав ся на єго виклади, комедію закінчено і катедру заняв тепер др. Дністрянский. Ось яка правда Czas-у! А так само з доцентами не є так лихо, як думає Czas, колиб лише загорілість не кермувала професорами львівського університету, котрі відганяли руских доцентів до Кракова і Загребу!

Отже ми дякуємо Czas-ови за єго менторські ради, що би ми вертали на нову дорогу, а радимо єму покинути дорогу неправди, злоби і негачії, а тоді не буде причини ворогованя.

Реформа духовного семинаря.

(Конець).

Послание установляє одного з оо. префектів прокуратором дому. Він буде мати нагляд над порядком в будинку, та над ліверантами одіжи, біля і постели. Другий префект стане бібліотекарем і що найменше три рази на тиждень буде отворати єї для ужитку питомців. Третій о. префект стане настоятелем інфірмарії і буде мати догляд над недужими, над порядком і вигодою.

Крім того — сказано дальше — буде обовязком префектів, по черзі відпроваджати сьпіваків, коли йдуть до церкви.

На похорони ніколи не буде пускати ся сьпіваків.

Що-до відпусток, на разі розпоряджуємо слідує:

Кождому питомцеві уділять Ректорат в часі вільнім від викладів двотижневу відпустку раз на рік. Довша відпустка можлива лишень з причини хвороби. Поза тою двотижневою відпусткою Ректорат не буде уділювати жадних відпусток при жадних случаях, з винятком одного: тяжкої хвороби або смерти вітця або матери.

Спізнєне з відпустки буде уважати ся за тяжку провину, котра при недобрій кваліфікації цілком вистарчить до ексклюзії. Хто би з відпустки не міг вернути, муєв би до Ректорату завчасу донести о перешкодї так, що би лист або телеграма перед терміном була в руках Ректорату.

Мотива спізнєня будуть предметом канонічного доходженя. Якби то доходженє виказало, що мотива були фальшиво подані, питомець був би видалений за обманство власти.

При случаю якої-будь злої ноти в книзі кваліфікаційній, конференция настоятелів рі-

шала би о укараню питомця через відмову річної відпустки.

Тяжкою карою буде страченє грошей, котрі питомцем перед виїздом роздає ся. В разі назначеня тої кары через конференцию, гроші лишаячі ся тим способом в касі, будуть обернені на закупно нових книжок.

Третім степенем кары буде позіванє питомця в семинари в часі вакацій.

Ліценції уділяє місторектор дисципліни; однак ніколи довше як на дві години і ніколи питомцеві самому, але завжди з товаришем.

Питомці виходячі з дому в двох, мають разом тримати ся.

Якби питомець сам улицею йшов, конференция мала би рішити, кому з двох товаришів дати ексклюзію.

Ексклюзію дістав би з двох сей, котрий би мав гіршу кваліфікацію. В разі недобрій кваліфікації обох — оба дістали би ексклюзію.

Ректорат семинаря буде відбувати конференції кожного тижня, провадити протокол і відпись протоколу з кожної конференції предкладати Митрополитому Ординариатові.

Як бачимо, послание, бере справу дуже серіозно і дуже строго. Та лише тим способом справді можна осягнути намірену ціль. Сам о. Митрополит сьвідомий того, що жадає багато від настоятелів і від питомців, але разом переконаний, що жадає сеї залізної дисципліни для їх власного добра, для добра Церкви і народа. Тому в кінцевім уступі виповідає отсі рішучі а сьвітлі слова:

Здаю собі справу, що домагаю ся від оо. префектів не малої жертви, я однак певний, що найду у них добру волю застосувати ся до тих заряджень і досить щирости, що би я від них самих довідав ся о невиконаню постановлень. В тих постановленьях я звертав увагу на добро інституції, котрої загальне значінє для нашої Церкви занадто велике, що би не мав перед ним уступити всякий згляд особистий.

Беззглядно проте, з очима замкненими на все, що може бути зглядом особистим або добром одиниці, мушу будь-що-будь найти дорогу до впровадженя в семинари ладу, без котрого неможливе вихованє клира.

Відкликаючи ся проте на послух канонічний належний архиерейському урядови, котрий з ласки Всевишнього держимо, так розпоряджуємо, постановляємо і розказуємо. Накладаємо на совість всіх Настоятелів і кожного з осібна обовязок як найточнішого виконаня сих наших приказів і розпоряджень.

Всечесному Отцю Ректору же поручаємо особливим способом наглядати над виконанєм всего, що тут постановленє, і що місяця здавати нам на письмі як найточнішу справу зі стану семинаря.

З сего послания набираємо надії, що намірена о. Митрополитом реформа, відродить духово семинар, се для нас так важне і дороге заведенє. Зникнуть давні пороки, як нелад, ліниство і всі єго гріхи, а запанує чистієть, лад, правильність, погода і статок ума і сеї патріотичний, готовий до пожертвовань дух, який пронизує все послание о. Митрополита. Тому з цілого серця бажаємо ВПр. реформаторови повного успіху єго заряджень, а оо. Настоятелям сили і витривалости у виконаню єго намірів. А славній громадї питомців, нашим будучим душпастирям, кличемо сердечне «Щасть Боже!» на

дорозі їх покликани, якому нової світлості і ширини придасть ся дорога, яку вказав їм великодушний с. Митрополит Андрей.

Промова посла Романчука

при дебаті над наглим внесенем в справі галицьких виборів.

Іншим способом до переведеня правиборів в користь правительства було усуванє невідних правиборців, а се діяло ся в двоякий спосіб.

Один спосіб був такий, що правиборці на годину правиборів одержували урядове візване, аби явили ся в старостві. Коли досвід научив, що хлопи вже не дурні, і мимо гроженя карам не йшли на візване, прислано відразу жандарма, аби тих людей приставив до староства. Так приміром стало ся в Семаківцях в чортківськім повіті. Двох хлопів, котрі т. м зорганізували прочих селян і хотіли проводити їм при правиборах, спроводив жандарм до староства перед самими правиборами, а то в слідуєчих двох наглих і не даючих ся відложити справах, один з них не держав пса на ланцуху, а другий робив в селі крик. В иньшій громаді гусятинського повіта жандарми відвели відразу дванацять хлопів на десять минут перед правиборами. Хлопи просили, аби їм полишено бодай одну годину часу для віддання голосу. Сего їм не дозволено! По переслуханю староство їх очевидно сейчас пустило, але тимчасом було вже по правиборах.

Лекшим средством, яким також послугувано ся ще частійше, було: присутних виборців взагалі не допускати до віддання голосу. Наведу лиш два трохи драстичніші случаи того рода. В Сокирині в городенцім повіті переведено правибори лише з 5 правиборцями — бо віт правиборів зовсім не оголосив; два з тих 5-ох не мали права голосованя. Мимо того они вибрали одного виборця, хоч 25 хлопів, котрі були дійсними правиборцями і борзо з'явили ся, не допущено до голосованя. Люди лиш похитали головами і сказали: «Таж все те лиш жарт!» Иньший цікавий примір, як роблять правибори, дає Гарбузів в Золочівщині. Там правиборів також не оголошено. Хлопи довідались о тім доперва тоді, коли побачили, що надіждать комісар в однім втаємниченим хлопом. Они сейчас зібрали ся і побігли до канцелярії, на їх чолі священник. Як лиш священник переступив поріг, комісар спитав его: «На кого голосуете?» Священник здивований відповів: «Чи вже голосованє?» «Так, вже голосують!» Священник подав імена двох кандидатів. За ним хотіли також хлопи голосувати, але комісар не допустив їх. Священник заремонстрував, сказав: «Алеж ті люди прийшли разом зі мною!» Комісар відповів: «Я їх в громадській канцелярії не застав. Правибори скінчені! Війте, дайте печатку!» Священник сказав дальше: «Але то доперва девята година, а на оповіщеню як-раз тепер прибитім, стоїть, що правибори мають відбувати ся доперва о 10. годині!» (Слухайте! слухайте!) На се виборчий комісар: «У мене вже десята!» (Веселість). Тоді сказав священник: «Ну, алеж бо ніхто не вів контрольної листи! — листу голосованя вів сам комісар — а впрочім хочу знати, який є результат голосованя!» Тут комісар мусів уже вволити его волю і сказав: «Голосували чотири правиборці. Віт, громадський писар і Лобур (той хлоц, що з комісарем приїхав) голосували на віта і учителя. Ви один інакше голосували. Отже тамті два вибрані трема голосами против вашого!» І баста! справа скінчила ся! (Веселість).

Ще одним средством послугувано ся при правиборах. Они переводились тайно; однак се не значить, що голосовано картками, але правиборців допускано до голосованя поодинокі і кожний мусів безпроволочно по відданю голосу відійти. Через те очевидно виключено контролю явности і виборчий комісар міг кожного правиборця до схочу обробляти. (Фальшиво висувано голоси!). На се я і сходжу.

По-просту фальшовано і то дуже ординарно фальшовано! Так приміром в Новиці, в калуськім повіті, виборчий комісар, концент староства Топольницький не провадив контрольної листи, а громадського писаря вигнав з виборчого

льокалю. Народні рускі виборці дістали 19 до 31 голосів, а правительственні 4 до 11. Мимо того виборчий комісар оголосив, що вибрані ті послідні. (Слухайте! слухайте!) Очевидно внесено протест, телеграфовано до намісника і до президента міністрів, внесено також донесенє до прокуратури. В Перекосах в тім самім повіті перевели правибори згаданий вже окружний інспектор шкільний Домбровский. Там дістали два правительственні кандидати 7 голосів. Шкільний інспектор дочислив тамтим двома голоси, котрі віддано кандидату народному. Коли єму й сего було за мало, вислав ще трех правиборців, котрі в тім часі не то в виборчім льокалі, але навіть в салі не були. (Слухайте! слухайте!) І тут зроблено донесенє до прокуратури.

Таких фактів можна би навести цілі маси, але не хочу вас томити.

Послідним средством при правиборах було се, що правибори, переведені цілком в порядку після закона, коли випали против правительства, по-просту уневажнювано і розписувано нові правибори, при яких очевидно ужито средств таких, аби они випали корисно для правительства. Однак противно, в случаях, де правибори переведено противозаконно і народні виборці з той причини внесли протест, сего протесту не углядиювано.

Тим робом і такими способами доведено до того, що в значній більшості округів вибір правительственних кандидатів був уже з гори забезпечений. Однак остали ще деякі не цілком певні округи і тут ховлено ся дальше йдучих способів.

Одним таким способом був вибір комісії при виборі посла. Наведу лиш один примір.

Як звісно, склад виборчої комісії се важна річ, бо в многих случаях від комісії залежить, чи сей або той голос має ся узнати важним, або чи сего або того виборця має ся припустити до голосованя. Отже в Жидачеві рускі виборці вже з гори приготували собі картки до голосованя, бо вибір комісії мав відбутися картками. Виборчий комісар, зібравши картки, оголосив ось-який результат: Кандидати староства вибрані 71 голосами против 64 — загалом всіх голосів 135. Та опісля показало ся, що стілько виборців навіть не було в салі та що по правді голосувало всего тільки 133 виборців. Отже вже сповнено один обман! Ба дальше — з між тих 133 виборців голосувало на руского кандидата 67 а на правительственного 66. Однак мимо того вибраним оголосила тота цілком неправильно зложена комісія правительственного кандидата, уневажнивши рускому кандидату два голоси. Ясно тепер кождому, що коли було 67 руских виборців, то і на руску листу виборчої комісії мусіло впасти 67 а не 64 голосів. Через таку то подвійну шахрайку народний кандидат перепав.

В иньших випадках, як приміром в Сокалі або в Чешанові, многим виборцям не доручено виборчих легітимаций, а других знов не допущено до голосованя. Розуміє ся, тим способом перейшли також правительственні кандидати.

Наслідком таких грубих надужитів і противзаконностей опозиційні виборці в чотирех округах не взяли участі в виборах послів. Так стало ся в Золочеві, Гусятині, Борщеві і в Коломиї.

В Золочівщині около 60 виборців в день самого вибору, замість удати ся до голосованя, поїхали до Львова, удали ся до намісництва і через депутацию вручили намісникови протест враз зі своїми легітимацийними картами, зазначуючи при тім, що при пануючих обставинах они участі в виборі посла брати не можуть, і в Гусятині 40 виборців зложило заяву, що они не беруть участі в виборі посла і вийшли з виборчого льокалю. Так само стало ся в Борщеві, де понад 100 руских виборців полишило виборчі льокалі і не голосували.

Розуміє ся, в таких случаях вибір був одноголосний, кандидат правительства зглядно польского центрального виборчого комітету вийшов одноголосно, а се опісля представлено в урядових справозданях так, начеб не було ніякої абстиненції руских виборців. Отсе то ті «одноголосні» вибори, про які я згадав пердше.

При тім всі їх правительственні власти ста-

вали ся забезпечити ся з гори против можливих закидів, а то тим чином, що кілька повітів або злишне число громад полишено вільними від надужитів. Ба в кількох случаях, де участь громадян при правиборах була дуже незначна, а до того їх голоси не могли мати впливу на загальний результат правиборів, там комісарі навіть припрошували апатичних виборців іти до голосованя.

(Конець буде).

Державна рада.

На вчерашнім засіданю відчитано між иньшим інтерпеляцію пос. Кубіка і тов. в справі номінації Андрия гр. Потоцкого кравчим маршалком Галичини. Інтерпелянти виводять, що вибір теперішнього маршалка ще не провірений соймом і дуже легко може стати уневажненим. Інтерпелянти запитують президента міністрів, чи схоче наклонити гр. Потоцкого до зложеня своєї гідности, щоби тим способом заощадив евенуальній компромітації правительству і кравчи. Пос. Король інтерпелює міністра справедливости в справі уживаня руского язика при судових властях у східній Галичині.

Палата перейшла з дневного порядку до дискусії над наглим внесенем в справі еміґрації конгреґаций.

Пос. Шумаєр підпирє своє внесенє тригодинною бесідою, в якій виступє против клерикальної агітації і нападає нагально против католицкого духовенства і церкви.

Відтак пос. Кльофач заявляє ся також за кличем «los von Rom», за незалежною і індивідуальною, народною церквою, яка би зблизила Чехів до найбільшого славянского народа, с. є до Росиян. Тому Чехи підносять також сей клич, але славянский: «проч від Риму!»

Пос. Грубан виступє против наглости внесеня, яке має на цілі поборюванє католицкої реліґії. Про нахід французских конгреґаций не може бути навіть бесіди, але тут ходить радше о борбу против власних монастирів. Клич «los von Rom» не має нічо спільного з реліґією, а є тільки політичним рухом, який хоче захитати підвалини держави. Є багато далеко важнійших і наглішших справ до полагодженя і вже був би час, щоби рішучо виступити против сего «los von Rom», яке є прямо зрадою стану.

Пос. Грос заявляє, що его сторонництво буде голосувати за внесенями пп. Ерлера, Ейзенкольба і Шумаєра, мимо, що не годить ся вповні з їх змістом. Дискусія могла була відпасти, коли би міністер віроісповідань був отверто заявив ся против прийманя чужих конгреґаций. Впрочім палата має важнійші, наглі справи до полагодженя.

З черги заяв голос міністер просвіти і віроісповідань др. Гартель. Бесідник наводить, що лише три жіночі чини подали прошенє о поселенє в Австрії, з них одержав его один чин, а сей не скористав відтак з сего позволеня. Так і на будуче не можна навіть надіяти ся знатійшого напливу французских конгреґаций до Австрії, а впрочім існуючі закони нормують сю справу дуже докладно і углядиють так загальний інтерес держави і церкви, як і відносини даної околиці, населеня і т. д. Міністер вчислює дотичні закони і доказує, що они звільняють его від якої-небудь мериторачної заяви. Дальше наводить процентове відношенє послостий монастирів і світських людей та відношенє духовенства до населеня взагалі і доказує, що безпідставними є обави, немов би громадженє послостий в мертвій руді викликувало в Австрії економічну небезпечність. Дотично справи, що міністер уділив права публичности 13 монастирским школам, заявляє міністер, що они сповнили всі приписані приписи і безосновна відмова стягнула би справедливі закиди против правительства. Так само оно мусіло держати ся букви закона в справі прибуваючих до краю протестанских парохів і сотрудників, тому безосновним є закид, що правительство їх спровождує. Вкінці міністер просить, щоби углядиено наведені ним обставини, а они певно не оправдають наглости внесеня.

На сїм перервано дискусію і замкнено засіданє. Слідуєче відбуде ся в пятницю о год. 10. рано.

Посмертна оповістка.

— Др. Антін Фояревич, міський лікар в Мостарі (в Герцеговині) і почесний горожанин містечка Ливна (в Босні) помер дня 6. с. м. в Мостарі в 48. році життя. Покійний був родом з Перемишля, радо спомігав народні товариства в Галичині і відзначався правостою характеру. В. с. п.!

Телеграми.

Відень, 20. падолиста. Ситуація, під обухом алярмючих вістий, поліпшила ся вчора пополудни. Причинили ся до того рішучі слова цісаря. Є надія, що між німецкою лівницею а Чехами прийде до переговорів, на підставі урядової чешкої мови, щоби уможливити парламентарно сповнене яго найголовніших завдань.

Відень, 20. падолиста. Allg. Corresp. доносить з Берлина, що вість про переговори правительств трех держав задля відновлення тридержавного союзу, є зовсім безпідставною. До таких переговорів нема причини, бо зновлене, тридержавного союзу є певною річю, не підлягаючою жадному сумнівови.

Пекін, 20. падолиста. Цісарева-вдова іменувала теперішнього губернатора Пекіну, Гу, директором залізниці на півночі. Гу є приязно настроєний супроти чужинців і бажає розширити залізничу сіть в Китаю. — Кн. Чунг, який недавно відбув попутничу подорож до Європи, був вчора на конференції в німецкій амбасаді в Пекіні. Можна було завважити, що подорож по Європі придала кн. Чунови поствових ідей. Нині він від'їждить до Кайфонгу, де має рішити ся остаточню справу манджурскої умови з Росією.

COLOSSEUM Ernesta Thorna.

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сонішна. Небувала, сензаційна програма! від 16. до 30. падолиста 1901.

При співучасті військової музики 80. п. п.

- 1) Const. Marlos, урвитель в воздуху і подорож на орлі.
- 2) Frères Carangeot, народисти танцю tourbillon.
- 3) Les trois Jarry, музикальні ексцентрики.
- 4) Rose d' Arkansas, сецесіоністична дансерка.
- 5) Halley and Curt, незрівнані акробати.
- 6) Орхестра і режисмограф.
- 7) Александер Trebitsch, гуморист.
- 8) Mahomeda, американська ілюзія.
- 9) Valerien Saint-Cyr, імітатор жевцини.
- 10) Ліліпути.

Що дня о 8. год. вечером велике представлене. В неділю і сьвята два представленя. Що п'ятниці High-Life представлене. Білети вчаснійше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечень

„ДНІСТЕР“

Львів, ринок ч. 10. (дім «Просвіти»).

єдиноке руске товариство асекураційне, обезпечає будинки і всі предмети движими против огневих шкід.

«Дністер» припоручили Преоєвщ. Ординарияти Всех Духовенъству і вірним всіх трех Епархій.

Фонди гваранційні «Дністра» з днем 31. грудня 1900.

Фонд резервовий	311.540	кор. 11 сот.	разом 520.406 кор. 65 сот.
Резерва премій	171.942	—	
Резерва спеціальна	6.000	—	
Фонд емеритальний	30.924	54	

Тарифи «Дністра» умірковані. Надвизка річна розділяє ся між членів в формі аворотів. За рік 1900 дістають члени 8% звороту в премії.

«Дністер» виплатив до 31. грудня 1900. відшкодовань 2.120.834 кор. Шкоди ліквідують ся безпроблемно в присутности Делегата і 2 членів.

Поліси «Дністра» приймають при позичках гіпотечних: Банк краввий і Каса ощадности у Львові, Коломиї, Самборі, Долині, Снятині, Городенці, Терехови, Заліщиках, Городку і Богородчанах.

НА ЖИТЕ треба обезпечити ся тільки через «Дністер» в Товаристві взаїмн. обезпеч. в Іранкові; в таких обезпечень через «Дністер» іде часть провізії на рускі публичні добродійні цілі; поліси і квіти видає Краківське Товариство рускі.

«Дністер» пошукує спосібних агентів, особливо селян господарів в окрестностях, де ще нема близько агентів «Дністра». Агенти заробили вже 274.964 кор. провізії.

Зголошеня о агенції треба вносити до Дирекції у Львові.

Селяне! убігайте ся тільки о агенції «Дністра».

Від огню обезпечайте ся тільки в «Дністрі».

На житте обезпечайте ся тільки через «Дністер».

Всілякі
КУПОНИ

вильосовані

цінні папери

виплачує без потручени
провізії або коштів

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ
Гіпотечного.

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го мая 1901.

(Приїзд і від'їзд поданий після часу середньо-європейского).

Поїзд		Поїзд	
посп.	особ.	посп.	особ.
приходять о годині		відходить о годині	
до Львова		зі Львова	
6-10	з Кракова, Берлина, Варшави, Відня	6-25	до Станиславова, Пидволочиского, Потутур
6-20	з Чернівців (Іцкан, Га. аду), Гусятина	6-30	до Пидволочиского (Київа) Бродів дв. головний
6-46	з Брухович, шод. від 16. мая до 15. вер. вк.	6-43	» » » дв. Підзамче
7-45	з Янова	6-55	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава
7-40	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче	8-30	8-40
8-00	на дв. головний	9-00	до Кракова (Відня, Варшави), Берлина
8-10	з Лавочного (Пешту) Калуша, Сянока	9-15	до Сколього, до Лавочного (1. зп. до 15. вер)
8-15	з Сокаля, Рави рускої	9-15	до Янова
8-50	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту, Берлина	9-25	до Пидволочиского, Бродів, Гусятина дв. Пид
11-45	з Ряшова, Любачова, Самбора	9-42	дв. гол.
11-55	зі Станиславова (Кересмеє, Потутур)	10-20	до Сокаля, Белця, Рави рускої і Любачова
12-55	з Янова	10-25	до Чернівців
1-10	зі Сколього, Калуша, Хирова а в Лавочного	1-25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділі і сьвята
3-14	а Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)	2-15	до Брухович від 16. мая до 16. вересня в неділі і сьвята
4-40	зі Самбора, Борислава, Стрия	3-05	до Стрия, Сколього від 1. мая до 30. вер.
2-20	з Пидволочиского (Київа) Бродів на дв. Пид	3-15	до Янова щоденно від 16. мая до 30. вер.
2-35	» » на дв. голов.	3-26	до Брухович шод. від 16. мая до 15. вер.
3-50	з Кракова	3-30	до Ряшева, Хирова, Любачова
1-45	з Чернівців, Іцкан		
6-00	з Сокаля, Белця і Любачова		
Ніч		Ніч	
7-36	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)	12-45	6-10 до Станиславова
8-50	з Брухович від 16. мая до 15. вересня шод.	6-20	до Кракова (Відня, Берлина, Варшави)
9-41	з Янова від 1. мая до 15. вер. щоденно	6-30	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні 6.
9-20	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)	6-35	а від 16. вер. до 30. пьвіт. 1902 щоденно
8-40	9-50 з Кракова (Відня, Берлина), Ясла, Розвадова	7-10	до Лавочного (Пешту) Калуша, Хирова
2-31	9-40 з Чернівців, Букарешту,	7-22	до Тернополя, Бродів дворець головний
12-15	10-20 з Лавочного (Пешту) Хирова, Калуша	7-25	дворець Підзамче
	10-20 з Пидволочиского (Київа), Бродів на дв. Пид.	7-52	до Сокаля і Рави рускої
	10-02 » » на дв. голов.	9-30	до Брухович (13. мая до 16. в р. в нед. і сьв.)
	3-12 з Пидволочиского Копчинець на дв. Підзамче	11-00	до Янова від 1. мая до 15. вересня
	3-35 » » на дворець головний	11-10	до Чернівців і Іцкан
		11-32	до Кракова, Відня, Варшави
		4-15	до Пидволочиского, Бродів дв. головний
		4-45	» » дв. Пид
			до Кракова, Відня, Берлина, Самбора
			до Брухович від 16. мая до 15. вер. шод.

ЗАВІТКА: Поїз нічка чкають ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано. Чає середньо-європейский різниця ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середньо-європейского = 12 год. 36 мин. часу львівського. — В місті видають білети їзди: Звичайні білети агенції часописий Ст. І. Соколовського в пасажи Гавсмана ч. 9. від 7. год. рано до 8. вечером, а білети звичайні і всякі інші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформаційне ц. к. залізниць держав них (ул. Краських ч. 5. в подвірю, сходи II, двері ч. 52.) в урядових годинах (8-3 а в сьвята 9-12).

За певну і добру льокацію поручаємо

- 4 1/2% листи гіпотечні
- 4% листи гіпотечні коронові
- 5% листи гіпотечні преміовані
- 4% листи товариства кредитового земского
- 4 1/2% листи Банку краєвого
- 5% облігації Банку краєвого
- 4% позичку краєву
- 4% облігації пропінацийні

і всілякі рентни державні

Ті папери продаємо і купуємо по найточнішим курсі денним.

КОНТОРА ВИМІНИ
ц. к. упр. гал. акц.
БАНКУ
Гіпотечного